

Ja nüüd läks Jürri Praua ette ja andis temmase sedda Kirja luggeda, ning Dio kui vatas se ráttikuga Preilni árranuttetud silmad. Oh, minno kallis Herra! hùdis Praua, ja andis sedda Wáimehhele, ütteldes: Luggage ülles, mis sün seisab. Ja temma lugges:

„Minno Jürrit ma olen árraannud; agga ei ühhelegi imuse, kui omma Tiuse. Kui ma olleksin leidnud sedda tössí ollemast, mis nende súüns aeti, siis olleks se neile tösfist wisi árrakullunud, mis sepárast silmatirjaks teggin, et ma ei oskand sellele, kes ni furjaste neid ieotanud, kibedamat ja, temma meest ühtlase parrandajat nuhtlust moista. Gest sedda kelepeksjad ennast ma ei nimmeta mitte. Agga se ehimatusse eest, mis temma läbbi nende peále langes, moistan minna selle Kirja läbbi neid nende párris-allama põlwest lahti, ja assutan neid omma teise Moisa liggidale, et nemmad seál, ni faua kui minna sedda kohta heile játtan (kui

nemmad sedda tahtwad piddada) selle teo ja makso eest, mis sesinnane Koht Moisale fannab, minno Moisa- illewaatjad peawad ollema, sepárast et minno lotus nende peál seisab.”

Parrot Gerweld.

Kui se sai soetud, hùdis igga Pööras, et temma hobboset jálle piddid talli soidetama, sullased ollid nisammo ussinad minnema. Siis kutsus Herra Jürrit Dioga ennese ette. Memmad tullid, ja Herra panni nende káed kótko, ütteldes: Sago triekássi ni hásti káima, kui teie digust tanni ni meile ollete teinud, párrige sessi rómo sün ja iggarveste! mis süddamest touseb, touseb taewa. Pööras tütre pole kíssides, ehk mo kássi nüüd on pühhitsetud?

Se teggi iggaühhe meest halledaks, ning ligutas Preilni süddant nenda, et ta sanna lausumatta peigmechhe kátte hakkas ja temmaga Íssa ette läks. Ja se panni omma kát nende kátte peále ja útles: Olgo teie helde meel ikka teie Saatja! seit nisuggu-